

РЕШЕНИЕ

№ 1706

гр. Пловдив, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети април през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Атанаска Ан. Анастасова

при участието на секретаря Диана Н. Дичева
като разгледа докладваното от Атанаска Ан. Анастасова Административно
наказателно дело № 20225330201005 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление /НП/ № 888/08.11.2019г. на
Началника на Второ РУП - Пловдив, с което на И. К. Г., ЕГН ***** е
наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв. за нарушение
на чл.7 ал.1 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/, на основание
чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД.

По съображения, изложени в жалбата и лично в съдебно заседание,
жалбоподателят Г. моли съда да отмени процесното НП.

Въззиваемата страна Второ РУП – Пловдив, редовно призована, не
изпраща представител в съдебно заседание. До съда е постъпила писмена
молба – становище чрез Началника на Второ РУП – Пловдив, с която пледира
за потвърждаване на процесното НП като правилно и законосъобразно. При
евентуално уважаване на жалбата, моли за намаляване размера на
адвокатския хонорар до минимума, предвиден в Наредба № 1/2004г. за
минималните адвокатски възнаграждения.

Съдът въз основа на събраните по делото доказателства, преценени
поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа и правна

страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок за обжалване, изхожда от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

От фактическа страна съдът установи следното:

Жалбоподателят И. К. Г. притежавал документ за самоличност /лична карта/ с № ***, издадена на 30.09.2011г., валидна до 30.09.2021г.

На 04.11.2019г. същият се явил във Второ РУП – Пловдив и подал заявление за издаване на нова лична карта. В същия ден попълнил декларация по чл.17 ал.1 от Правилника за издаване на български лични документи, където в графата „обстоятелства по загубването, открадването, повреждането или унищожаването на документ за самоличност“ отбелязал „при неизвестни ми обстоятелства“. Декларираното подписал лично. На 13.11.2019г. била издадена новата личната карта с № ***.

Предвид горното срещу жалбоподателя Г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 888/04.11.2019г. за това, че е повредил български личен документ /лична карта/ с № ***, издадена на 30.09.2011г., валидна до 30.09.2021г. Нарушението било квалифицирано по чл.7 ал.1 от ЗБЛД.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП, с което на жалбоподателя Г. било наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв. за нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД, на основание чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД за това, че не е опазил български личен документ /процесната лична карта/.

Описаната фактическа обстановка се установява от писмените доказателства по делото, както и от гласните доказателства - показанията на св. Л. А. Н.. Свидетелят потвърждава подписа си на свидетел при съставянето на АУАН, като заявява, че не си спомня за случая. В съдебна зала обяснява, че по принцип щом пише „повредена“ лична карта, означавало или че е счупена, или че липсва част от нея. Съдът кредитира показанията на свидетеля като обективни, логични, непротиворечиви и кореспондиращи с писмените доказателства по делото, всички дотолкова, доколкото служат за установяване на обективната истина.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в съответствие със сроковете по чл.34 от ЗАНН. Съдът констатира, че сроковете за относителна и абсолютна давност не са изтекли.

Съгласно разпоредбата на чл.7 ал.1 от ЗБЛД гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване. Очевидно може да се констатира единствено, че Г. действително не е опазил документа си за самоличност /лична карта/ с № ***, издадена на 30.09.2011г., валидна до 30.09.2021г., подписвайки лично декларация във връзка с това от дата 04.11.2019г.

Съдът обаче намира, че в хода на административнонаказателното производство е било допуснато съществено процесуално нарушение, което е ограничило правото на защита на жалбоподателя, касаещо описанието на нарушението и обстоятелствата, на които се основава то.

От събраните по делото доказателства не може да бъде направен категоричен извод посредством коя реализирана форма - повреждане, унищожаване или загубване Г. не е опазил личната си карта, представляваща български личен документ. В тази връзка следва да се посочи, че в попълнената от жалбоподателя декларация по чл.17 ал.1 от Правилника за издаване на български документи за самоличност на 04.11.2019г. в графата „обстоятелства по загубването, открадването, повреждането или унищожаването на документ за самоличност“ е посочил „при неизвестни ми обстоятелства“. Същевременно, в съставения АУАН, незнаяно защо е било прието, че личната карта е повредена, без да е описано в какво се изразява това. По-нататък в издаденото НП, издадено въз основа на АУАН, е отразено, че лицето не е опазило личната си карта – без да се конкретизира дали чрез повреждане, унищожаване или загубване. Тези факти не се изясняват и с разпоредба на чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД, въз основа на която е определено наказанието и в която разпоредба се навеждат отново трите форми на неопазване, вече с лична насоченост - изгуби, повреди или унищожи български личен документ. Отделно от това, следва да се отбележи, че е недопустимо обстоятелства от предмета на доказване за пръв път да се извеждат в съдебно заседание и да се тълкуват от свидетеля при съставяне на

акта какво е имал предвид актосъставителят под изрази „повредена“ лична карта. Друг е въпросът, че процесната лична карта в АУАН е описана правилно под № ***, а в НП под № 64095643 с изпусната една цифра, което води до несъответствие.

При всичко изложено, съдът формира извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП е било допуснато съществено процесуално нарушение на императивните разпоредби на чл.42 ал.1 т.4 от ЗАНН относно АУАН и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН относно НП, изискващи ясно, точно, пълно и коректно посочване на описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено същото. Коментираните процесуални нарушения са от категорията на съществените, тъй като пряко засягат правото на защита на жалбоподателя да разбере какво точно нарушение му е вменено във вина, кои факти и обстоятелства са приети от наказващия орган за правнозначими и респективно, които следва да опровергава. Допуснатите нарушения са неотстраними в настоящата въззивна инстанция, поради контролните функции на същата, поради което и налагат отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

По разноските:

На основание чл.63д ал.1 от ЗАНН и с оглед изхода на делото, жалбоподателят има право на разноски по делото, доколкото обаче същият не е бил защитаван от процесуален представител, съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 888/08.11.2019г. на Началника на Второ РУП - Пловдив, с което на И. К. Г., ЕГН *****, е наложено административно наказание – глоба в размер на 30 лв. за нарушение на чл.7 ал.1 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/, на основание чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му пред Административен съд - Пловдив по реда на

АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____